

‘قهرمان ملے’ National Champions

دیکھو

مرگ‌گویند کرونا بخوانید: تعطیل شد!

مهدیه روحانی فر
دانشجوی کارشناسی روانشناسی

آموزش مجازی در دانشگاه‌ها بود هنوز برخی از دانشجویان بلا تکلیف اند.

سال‌هاست مسئولین وعده‌ی الکترونیکی شدن خدمات را می‌دهند اما همچنان در ساختار خدمات چنین اتفاقی نیفتاده است. در این مدت کوتاه که درگیر شیوع ویروس کرونا هستیم ظاهراً مسئولین یک تکانی به خودشان داده‌اند اما قطعاً راه طولانی در پیش است و الکترونیکی شدن به سادگی اتفاق نخواهد افتاد.

امید است با الکترونیکی شدن تخاطب واقعی و رو در رو از بین نرود بلکه، خدمات الکترونیکی برای سهولت کار هایی که سبب اتلاف وقت و انرژی می‌شود با قدرت ادامه یابد.

از شنبه سوم اسفند ۱۳۹۸ به یکباره موج خبری از رسیدن مهمان ناخوانده ای به نام ویروس کرونا به ایران، از شهر مرکزی قم، مخابره شد. اولین سوالی که به ذهن خیلی‌ها رسید این بود که : آیا مبتلایان فقط در قم هستند یا ... و این "یا" بلا ی جان پویایی شد.

متخصصان، دلسوزان، گفتند قم را قرنطینه کنید اما این اتفاق نیفتاد. چندی پیش اخباری مبنی بر شیوع کرونا در ایران وجود داشت که عده‌ای آن را موج‌سواری سیاسی دانسته و ساده‌انگارانه از کنارش گذشتند. حال زنگ خطر در جای جای ایران به صدا در آمده است.

اواسط هفته اول مدارس، دانشگاه‌ها، آموزش عالی و حتی حوزه‌های علمیه تعطیل شدند. بعد از آن نوبت به تجمعات مذهبی در مساجد، حرم‌های مطهر حضرت معصومه (س) و حرم امام رضا (ع) و... رسید. اغذیه فروشی‌ها، مشاغل آزادی که امیدشان به نمایشگاه بهاره بود با شیوع کرونا ناامید شدند.

خیابان‌ها لحظه به لحظه خلوت تر شد. مردم در پی یافتن ماسک، مایع ضد عفونی کننده و سایر اقلام بهداشتی شهر را زیر پا گذاشتند. عده‌ای استفاده از ماسک و دستکش یکبار مصرف را ضروری ندانسته و خواستار قرنطینه خانگی شدند. در حالیکه مردم دلشان می‌خواست با رعایت نکات بهداشتی همچنان در حال بدست آوردن رزق حلال باشند.

هفته دوم تعطیلات؛

شاهد پخش نصفه و نیمه آموزش دروس پایه های تحصیلی هستیم و نیز قرار بر برگزاری

نامه سرگشاده

نامه دفتر تحکیم وحدت به جناب وزیر

وزیر محترم صنعت، معدن و تجارت و رئیس کمیته ی پشتیبانی و تدارکات ستاد ملی مدیریت بیماری کرونا سلام علیکم

بیش از دو هفته از ورود ویروس کرونا به کشور می گذرد و طبق نظرات متخصصین ستاد ملی مدیریت بیماری کرونا، مهمترین ماموریت دستگاه های اجرایی و نظارتی، پیشگیری و مقابله با شیوع این بیماری از طریق اطلاع رسانی گسترده ی ملی و همچنین تامین اقلام بهداشتی و در دسترس قرار دادن آن برای مردم است. حال با توجه به نقش حائز اهمیت وزارت صمت و به ویژه سازمان حمایت از تولیدکنندگان و مصرف کنندگان که متولی اصلی نظارت بر واحد های تولیدی است؛

سوال اینجاست که چرا بلافاصله پس از انتشار خبر شیوع بیماری کرونا در چین و سپس در کشورهای دیگر، سازمان حمایت، اقدام پیشگیرانه ای در جهت جلوگیری از احتکار یا صادرات اقلام بهداشتی و موردنیاز برای بیمارستان ها و عامه ی مردم همچون ماسک و دستکش در واحد های تولیدی مربوطه نکرده است؟ چرا تاکنون در هر یک از کارخانجات تولید ماسک، دستکش و غیره، تیم های نظارتی ۲۴ ساعته مستقر نشده است تا مانع از احتکار و گران فروشی این اقلام از مبدا شود؟ چگونه ممکن است توسط نهادهای زیر مجموعه ی جنابعالی مکررا بر تولید روزانه چندین میلیون ماسک مانور داده شود اما طبق اعلام وزیر محترم بهداشت، طی یک هفته ی گذشته کمتر از یک میلیون ماسک به مردم تحویل داده شود؟

جناب مهندس رحمانی

به صراحت می توان گفت سازمان های تحت امر حضرتعالی و به ویژه سازمان حمایت از تولید کنندگان و مصرف کنندگان به عنوان خط مقدم کنترل و نظارت بر خطوط تولید ماسک، دستکش و دیگر اقلام بهداشتی در پیشگیری از شیوع بیماری در بین مردم اهمال نموده است و باعث اختلال در روند مدیریت این بیماری در کشور و ابتلای تعدادی از هموطنانمان به این بیماری شده است فلذا؛ بر همین اساس درخواست می نماید ضمن عزل رئیس سازمان حمایت از مصرف کنندگان و تولیدکنندگان، تیم های نظارتی ۲۴ ساعته ای در کارخانجات تولیدی ماسک و دستکش اعزام و مستقر نموده و گزارش تولید روزانه ی این اقلام و همچنین نقشه ی توزیع آنها در هر شهر را به سمع و نظر عموم مردم برسانید.

همچنین با توجه به اینکه تاکنون بسیاری از تولیدات ماسک و دستکش در انبارهای محتکرین و دلالان مخفی شده است پیشنهاد می گردد با در نظر گرفتن پاداش های تشویقی از ظرفیت نظارت مردمی برای شناسایی این انبارها استفاده نموده و صرفا به نظارت متمرکز ناظرین وزارتخانه ی متبوع اکتفا نفرمایید.

جنگ بیولوژیک

مصومه تریاکی

دانشجوی کارشناسی زیست شناسی

شلاق های نقد های غیر منصفانه رسانه های خارجی که برتن تنومند انقلاب اسلامی نواخته می شود چه بسا تلاش میکنند باسیاه نمایی انقلاب رابه ویژه در حوزه اقتصاد و معیشت ناکارآمد جلوه دهند که باجوسازی رسانه ها و کتمان موفقیت های کشور، این روند را پیش گرفته اند تا افکار عمومی به سمت ناکارآمد بودن انقلاب در اداره کشور منحرف گردد، بمباران کردن روح و روان مردم جزو اهدافشان برای تضعیف روحی آنان است.

اما حالا باره انداختن جنگ بیولوژیک این عرصه را ادامه می دهند. امروزه باکرونا ویروس و شایعات پیرامون آن، که روحیه مردم را تضعیف میکند، به این اتفاق دامن می زنند هیچ فرصتی را هدر نمی دهند تا می توانند هرچه بیشتر مردم را هراسان میکنند و از طریق رسانه ناامیدی را به خورد مردم می دهند.

اما باید بدانیم که سخت تر از این ویروس نتوانسته مارا شکست دهد ماعادت داریم در بدترین شرایط بادستان خالی بایستیم ما باید بیش از پیش قوی تر باشیم

آرامش

دَوای کرونا!

مهدیه روحانی فر

دانشجوی کارشناسی رشته روانشناسی

روزهای آخرین ماه سال در حالی میگذرد که اپیدمی کرونا در شهرها و کشورمان شایع شده و اذیر خطر در بعضی نقاط به صدا در آمده و جمله "خانه امن ترین" تیتراژ زندگی مان شده برای پیشگیری از کرونا ناگزیریم تا اعلام وضعیت سفید در خانه بمانیم

محور اخبارهای روزانه تلویزیون و شبکه های مجازی مهمان ناخوانده است و ویروسی که از شهر ووهان چین به کشورمان بار سفر بسته و بحران روانی را برای برخی رقم زده و باعث ترشح چه کورتیزول های بی موقعی که در بدن ها شده است.

لحظاتی که تمرکز میکنیم به اخبار مایوس کننده ، شایعاتی که به قصد تخریب اذهان و ناامیدی منتشر و خوراک مغز میشوند ذهن ناخودآگاه احساس خطر میکند و دائما در یک حالت آماده باش برای مقابله است کورتیزول ، هورمون استرس بیش از حد ترشح میشود و ذهن را دائما در حال استرس و اضطراب نگه میدارد و سیستم ایمنی بدن را که مهمترین نیاز این روزهای ماست و محتاج هر چه بهتر فعالیت آن هستیم را دچار

خدشه و سایش میکند و پذیرش

جسم را بستری مناسب برای

میزبان این ویروس و

بیماری های جسمی میکند.

احساس خطر کردن از هر چیزی به عدم شناخت کامل و درست از منبع خطر برمیگردد

پس یکبار مطالعه چستی کرونا و پیشگیری و راه های درمان آن از اویت هاست تا متوجه بشویم آنقدرها پدیده ی جدید و وحشتناکی نیست و بدانیم که تاریخچه ویروس های اینچنی طول عمرشان با بیش از چهاردهه برمیگردد؛

بدون شک این ویروس سلامتی را تهدید میکند اما راه مقابله با رعایت بهداشت وجود دارد.

عبور از این چالش مستلزم مدیریت بحران ذهنی و برداشتن اهرم فشار و استرس از روان مان در این روزهایی است که خانه امن ترین مکان برای ماست این تعطیلات واقعی را تبدیل به فرصت کنیم و تمام کارهایی که به خاطر مشغله های خارج از منزل درگیرش بودیم را انجام دهیم .

و بپذیریم که دریا هیچ وقت طوفانی نم ماند و همه ی مسائلی که تا امروز و روزهای آینده بین ما و کرونا گذشته و خواهد گذشت بالاخره عاقبت الامر فرا خواهد رسید.

گذر از این احوال، امیدواری و همدلی ک انسجام و

گسترش رفتارهای انسان دوستانه میخواهد

همه ی ما ایرانی ها از با توکل به خدا تلاش

کنیم به سلامت از این کارزار بگذریم که بهار در

انتظار است.

دفاع جانانه

تیم ملی ایران در جام جهانی ۲۰۱۸، چند ثانیه‌ی غرور آفرین را، برای مردم ایران خلق کرد.

لحظه‌ی دفاع جانانه‌ی تیم ملی فوتبال ایران در برابر حمله اسپانیا، برای ما مردم ایران که همیشه در حال دفاع بوده ایم، حماسه بود. حماسه‌ای که روزنامه‌های دنیا هم، حماسه‌ی جام جهانی خواندندش. حماسه‌ای برای ما که با ترس و دل‌هَره، نیم‌خیز شده بودیم سمت تلویزیون و بازیکنان مان را می‌دیدیم که خودشان را می‌انداختند مقابل دروازه تا توپ از آن خط سفید که خط امید ما بود، رد نشود. همه برگشته بودند برای دفاع. ما پشت تلویزیون، شبیه مادرانی که برای سربازان شان دعا می‌کنند، برای سربازها مان دعا می‌کردیم. بیرانوند خودش را انداخت روی توپ، شبیه سربازی که خودش را می‌اندازد روی مین. قائله‌ی آن حمله ختم شد. ما نفس کشیدیم. چای در لیوان، کمتر لرزید. بعد کمی ذوق کردیم بیشتر اما حس غرور، به خودمان بالیدیم از این که تا آخرین لحظه، دفاع کردیم. با هم بودن مان در آن لحظات حساس، پر شدیم از امنیت ...

حالا که کرونا، دروازه‌های سلامت مان را به خطر انداخته، یاد آن لحظه‌ی غرور آفرین در جام جهانی فوتبال افتاده‌ام. یاد آن دفاع جانانه‌ای افتادم که دفاع مقدسی بود از دروازه های امید مردمی که نیم خیز بودند سمت تلویزیون. این روزه که ویروس کرونا، مدام حمله می‌کند به دروازه‌های شهر، باید همه در کنار هم بایستیم پشت دروازه، خودمان را بیاندازیم روی توپ و نگذاریم این ویروس مهاجم از خط سفید امید هایمان عبور کند.

من بعد از این روزهای سخت، آینده‌ای را می‌بینم که ویروس‌ها از بین مان رفته‌اند. نشستیم کنار هم و برای بچه‌های مان از این روزها، با سربلندی و غرور حرف می‌زنیم و از آن لحظات حساس می‌گوییم که مردم کنار هم بودند و به هم کمک کردند. کسی ماسک و دارو را گران نکرد. کسی ترس و یأس را به جامعه تزریق نکرد و مردم کنار هم ایستادند و از دروازه‌ها دفاع کردند و نگذاشتند امیدشان سقوط کند.

ما درس بزرگی به فرزندان مان می‌دهیم. درس با هم بودن را، کنار هم بودن را

